

de to bevægelser, som har fået alle de stemmer og derfor er repræsenteret i Europa-Parlamentet. Vi synes, vi i Folketingets Europaudvalg skal tage en diskussion om, hvordan vi kan få den dialog og forhandling op at stå alligevel.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det var hr. Steen Gade, der var inde på vigtigheden af, at man får sat en civil dagsorden kontra en militær dagsorden for at få udviklet freden og stabiliteten i Østeuropa på en fredelig vis, på den rigtige vis.

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at det er jeg meget, meget enig med hr. Steen Gade i. Men det betyder vel ikke – og det er så mit spørgsmål – at man fuldstændig kan udelukke behovet for, at der også skal være en mulighed for militær indsats i visse situationer. Altså hvis vi tager situationen i det tidligere Jugoslavien, kan vi jo ikke løse noget som helst dernede via en civil dagsorden – for at bruge det udtryk. Så er det jo en kendsgerning, at skal vi holde folkene adskilt, så de ikke slår hinanden ihjel, skal der altså en form for, hvad kan man sige, militær til.

Mener hr. Steen Gade da ikke, at vi har behov for i det europæiske samarbejde at kunne arbejde for og give topprioriteten til det, vi kan kalde den civile dagsorden, men samtidig også at kunne adskille nogle parter, hvis de er ved at slå hinanden ihjel?

Mit andet spørgsmål til hr. Steen Gade er, om SF da ikke forestiller sig en eller anden form for forsvarspolitisk samarbejde i Europa mellem EU-landene. Man kan vel ikke bare sige: WEU bryder vi os ikke om. Vi har et forbehold. Glem alt om den diskussion. Man er vel nødt til at begive sig ind i den diskussion, hvis man ellers vil være opfattet som et realistisk parti, der stiller sig realistisk over for tidens problemer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Gade for den omtale, han giver den dagsorden, som er foreslået af Fremskridtspartiet og Enhedslisten. Jeg vil dog så sige, at det kan være vanskeligt for mig at forstå, at det skulle være muligt at stemme for begge dagsordener, eftersom de to dagsordener efter min opfattelse klart udelukker hinanden.

Den ene dagsorden går ud på, at der skal laves et nationalt kompromis med regeringen, Venstre og De Konservative med eller uden SF.

Den anden dagsorden går ud på, at der skal være åbne forhandlinger, hvor Unionsmodstanderne indbydes til disse forhandlinger. Det er en fundamentalt helt anderledes måde at tilrettelægge forløbet på. Det er en åben og demokratisk måde, hvorimod den dagsorden, regeringen har lagt frem, foreslår en lukket facon, hvor man endnu en gang laver et nationalt kompromis hen over hovedet på befolkningen. Derfor er det for mig at se vanskeligt at forklare, at man skulle kunne stemme for begge dagsordener.

Men som sagt: Jeg siger tak til SF, fordi man også kan stemme for vores. Så vil SF jo på et tidspunkt komme i den afklaringsfase, hvor man skal tage stilling til, om man vil samarbejde enten med Venstre og De Konservative eller med Unionsmodstanderne, og svaret på det spørgsmål får vi jo så ikke i dag.

Så vil jeg sige, at det er en spændende diskussion, som hr. Gade rejser om det civile – modsætningen til den militære union, som hr. Kent Kirk og hr. Uffe Ellemann-Jensen og andre ønsker. Det, som er problemet, og det, som gør, at SF er uenig med bl.a. Folkebevægelsen mod EF, som hr. Steen Gade nævnte, og også med Enhedslisten på det punkt, er, at vi ikke ser den mulighed, som Socialdemokratiet og SF tilsyneladende tror på, nemlig at virkelige sociale fremskridt, virkelige miljømæssige fremskridt skulle kunne gennemføres via EU. Vi har aldrig set eksempler på det. Vi kommer formentlig heller aldrig til det. Det er en illusion.

Men det er en spændende diskussion, og den er da i hvert fald langt mere positiv at gå ind i end den, som ellers har domineret debatten i dag, med alle dem, der ønsker den militære union.

Anden næstformand (Henning Grove):

Men den kan ikke klares på to minutter, kan jeg se.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er naturligvis fuldt ud enig med formanden.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Kent Kirk, som nu siger, at De Konservative også mener meget om det her med det civile samarbejde: Hvorfor snakker en række af de borgerlige partier så kun om EU og forsvarspolitik? Hvorfor er det så den dagsorden, man prøver at sætte i den offentlige debat, hvis det rent faktisk er sådan, at partierne